

Stockholm 22/10
1900.

Kärd Herr Erast.

Lag känner ett oermt
stänligt behof af, att tacka
Er för gårdagens minnes-
rika stund!

Under själens kamp för
sin utveckling inträffa pe-
rioder, då den känner sig
hopplös och tröt intill döden,
kan stå rädlös, och till och

Hälsar på att förkasta
det som varit hennes dyg-
karsats andliga stöd.

Den plöteligt bryter ett ljus.
Haf fram öfver henne how
kärmer den hjälpsamt hand
som leder henne tillbaka
på den rätta vägen och
hennes tack är gränslös.

Lag har Er ej berörd detta
när vi träffas härnäst,
ty min själfbekärning
är lika med noll.

Er tillgifna
Fanny Landu.